

'Mag het een ietsje meer zijn.'

Vrienden,

Ik denk dat je die vraag wel kent van in de beenhouwerij of bij de kaasboer. Er wordt net iets meer op de weegschaal gelegd dan je besteld hebt, en dan vraagt men: 'Mag het een ietsje meer zijn?'

Wel, we kunnen die vraag ook vandaag stellen: **Mag Kerstmis een ietsje meer zijn?** Want **wat** is Kerstmis? Stel je de vraag aan honderd mensen, groot en klein, jong en oud, dan zul je allerlei antwoorden krijgen:

- Kerstmis, dat is een *familiefeest* met goed eten en drinken *en veel cadeaus*. En daar is niets op tegen. Het feit dat men samen aan tafel gaat en elkaar een cadeautje geeft is trouwens een teken dat men elkaar graag ziet.
- Of men zegt 'Kerstmis: dat zijn *verlichte huizen en straten*, versierde dennenbomen. Kerstmis, dat is ... vul zelf maar in.
- En met een beetje geluk krijg je als antwoord: Kerstmis is een feest van vrede.

Vandaar dus de vraag: mag Kerstmis een ietsje meer zijn? Mag Kerstmis zijn wat het **is**? En wat het is, vertelt een **engel** aan de herders. 'Vandaag is u een **Redder** geboren, **Christus** de Heer,' zegt hij.

Dat is dus Kerstmis: **dat God geboren wordt in een klein kind**. God is niet de verre, afstandelijke regelaar van alles, nee, Hij is dat kleine kind. God is mens geworden, niets meer, maar ook niets minder. En daarmee verzekert Hij ons van een belofte die niet meer stuk kan: Hij laat ons, zijn mensen, nooit in de steek, want Hij is zelf een van hen geworden in Jezus. En: 'elkaar graag zien', daar is het ook Jezus om te doen geweest en dat is het nog steeds.

Maar de engel zegt **nóg iets**. 'Dit zal voor u een teken zijn', zegt hij. 'Gij zult het pasgeboren kind vinden in doeken gewikkeld en **liggend in een kribbe**.' Liggend in een kribbe ... Niet in een rijkversierde wieg van zijde en satijn, maar in een kale kribbe, ergens in een stal, want er was voor Hem geen plaats in de herberg.

Ook dat is dus Kerstmis. Het teken waarop de engel doelt, is dat **die Redder ervoor kiest** te behoren tot de **mensen in nood**. Hij kiest ervoor het leven te delen van dat deel van de wereld en de samenleving dat in nood verkeert, mensen die van de ene miserie, de ene crisis, de ene ziekte... naar de andere sukkelen. Er zijn er zo ook in onze omgeving en er zijn er vooral zovele met wie we geconfronteerd worden via de media: armen, daklozen, moeders en kinderen op de dool voor oorlog en geweld, asielzoekers, mensen uit gebroken relaties, mensen zonder toekomstverwachting, noem maar op...

En precies in die wereld en voor dat volk dat in het duister wandelt, is de Redder geboren, Christus de Heer, en precies in dat land van doodse duisternis straalt een groot licht. Alleen, soms is het moeilijk dat licht te zien.

Vrienden, laten wij dat licht wél zien. Dat licht van vrede, omdat God bij ons wil zijn. Dat licht van liefde, omdat God midden onder ons wil wonen. Dat licht van vreugde, omdat God ons aankijkt door de ogen van een pasgeboren mensenkind en ons allen uitnodigt om zelf een reddende hand te zijn.

In die zin is het verheugend wat deze dagen gebeurd is en nog gebeurt: hoe er veel mensenliefde tot uiting komt, doordat mensen allerlei goede doelen steunen, doordat mensen via acties als bv. Welzijnszorg, armen uit onze samenleving helpen; omdat er zovele mensen hun goed hart getoond hebben o.m. via Music for Live en het glazen huis die dit jaar het recordbedrag opleverde van meer dan 7 miljoen waarmee noden in de ontwikkelingslanden gaan gelenigd worden. En hetzelfde gebeurde in de ons omringende landen, bv. Nederland met nog een grotere opbrengst.

Het zijn allemaal vreugdevolle dingen die er toe bijdragen dat er meer licht is voor mensen die in de duisternis zitten.

God wil het geluk en het heil van elke mens en in de geboorte van Jezus, zijn reddende hand, heeft Hij ons dit nog eens extra en duidelijk laten zien.

Moge Hij dan steeds meer toegang krijgen tot ons hart.

In die zin wens ik ons allen een zalig, vredevol en gelovig Kerstfeest toe.

Roger Nuyts, pastoor Hoeilaart en Jezus-Eik